

MUŽ NA SVÉM MÍSTĚ

Na vánočním večírku, když si kolega dává třetí pivo, se na něj obrací spolusedící kolega: „No jen aby tě zejtra nevyhmát Kovář...“, neslyšela jsem to poprvé a asi ani naposledy. Když se řekne strážní služba, opravdu si většina z nás v první řadě představí přísného a zásadového muže, který budí respekt nejen u zaměstnanců, pana Jaroslava Kováře. Proč nejen u zaměstnanců?

V září jsme měli audit bezpečnosti potravin a paní auditorka si s sebou přinesla vzorek naší kávy, kterou nám dala vytrasovat v rámci programu auditu. Když potom opouštěla továrnu, zapípal jí náhodný výběr na kontrolu tašky a pan Kovář onen balíček kávy našel a začal se přísným hlasem vyptávat, kde ho paní auditorka vzala. Zdálo se, že argumenty drobné paní slábnou a že se dostává do pozice obviněného (zajímavé u auditorky). Tak jsem nakonec zasáhla a i mně dalo práci pana Kováře přesvědčit, že balíček není kradený. Paní auditorka si oddechla, a pak mi přede dveřmi řekla: „No, trochu jsem se i bála, to je člověk na svém místě!“ A tuhle větu bych podepsala i já. Je faktem, že na záchyty má pan Kovář neomylný nos. A co mi o sobě prozradil sám?

Jak dlouho už pracujete ve strážní službě?

Ve firmě jsem už 20 let a z toho v balírnách 10.

Vypadá to, že vás tahle práce vážně baví...

To ano, původním povoláním jsem zedník, a když jsem hledal změnu, volba padla na ANIM, baví mě, že se stýkám s lidmi a že pořád přicházejí nové tváře. Někdy je to ale problém, někteří lidé jsou arogantní a zvlášť brigádníci jsou občas dost ofkrlí.

A co mimo práci, jaké máte koníčky?

Ješíškote! Koníčky co mám? Vyšívání už jsem nechal, háčkování taky, no nesmějte se, to říkám vážně, hlavně mě baví blbosti ze dřeva. Děláám na dřevo obrázky třeba ze starých fotek, pak to přeláknou lakem na vlasy, co seberu našim babám. Taky mě baví střelba, to je vlastně i profesionální. A nejvíc času věnuju vnučatům.

Kolik jich máte a co je s dědou nejvíc baví dělat?

Mám jich 6, 3 holky a 3 kluky, nejvíc jsem s Fabíkem a Laurou, ti bydlí u nás doma. Nejraději jezdíme začátkem sezóny krmít kačenky do parku do Rožnova nebo na výlety na Pustevny. Rádi chodíme i do lesa nebo bruslit, to jsem učil všechny vnučata.

Já vím, že nestrážíte jen u nás, ale i různé akce, je to náročné?

Ano, nejvíc hokeje na Vsetíně, ale taky společenské akce, třeba plesy nebo firemní večírky, stužkovací plesy... No někdy je to fakt, jak sa říká... (to vypípejte!), to si tam vyslechnu od těch opilců hodně divných a neslušných výrazů. Někdy jsou i agresivní, protože se jim nechce dodržovat pravidla té akce, kterou hlídáme.

Máte z takových akcí nějakou historku?

No když jsem hlídal banku ve Zlíně, tak to jednou dovnitř

vrazili chlapi s kuklami, tak jsem už sahal po zbrani, když jsem si všiml, že přijeli opancéřovaným autem a vezou peníze, ale chyba byla v tom, že to nebylo nahlášené. Nebo taky v bance, přišel chlápek, co tam chodil pravidelně každý týden ukládat 66,60, takovej trochu cvok, přišel ke mně, šáhl pod pažu a vytáhl kvér a míří na mě a povídá, pohlíďte mi to, když se to tu má odevzdat, támhle to máte namalovaný. Koukal sem na něj a on ukázal na přeškrtnou zbraň na dveřích, podal mi ji a ještě přidal mobil, že ten se tu taky nesmí nosit.

A jaké je to, když jezdíte hlídat na hokej, to je asi drsné, ne?

To je, máme u sebe slzáky a musíme se cvičit. Teď si kupujeme i výstroj jako těžkooděnci, chrániče, přilby, kombinézy, ono je to tam někdy opravdu o hubu. Tak chodíme i trénovat do tělocvičny, je to taková parta chlapů, co jezdíme na ty zásahy spolu. Mám tam i kluka.

Takže váš syn se potatil? Jaké to je s ním pracovat?

To je dobré, je na něj spolehnout. Když jsem se na hokeji dostal do obtížné situace, tak jsem ho zavola a hned mi přišel na pomoc, on se nebojí...

Kde se vzal ten váš šestý smysl, že máte takovou ruku na záchyty?

To nevím, já když na toho člověka kouknu jak ide, a nelíbí se mi, tak si to ověřím, ono to z nich nějak vyzařuje, že něco není v pořádku... Já to takhle měl vždycky, i jak jsem byl v mlékárnách. Jednou v Hypernově na Vsetíně kradla důchodkyně 67 roků, byla mi podezřelá, a pak se zjistilo, že nejen ukradla parfém, ale měla speciální díru v kabátu a do ní si nacpala čabajku, kuřecí křídla a ještě nějaké další věci, no „plný kabát“. A když pak přijela policistka, tak na mě z dálky kývala: „Zase něco máte?“

Když máte nos na záchyty, pijete taky něco?

Moc ne, mám rád dobrou slivovici a taky víno od rodiny z jižní Moravy. Ale zamlada jsme jezdili na pivo ke Flekům.

Ke Flekům, do Prahy?

Jojo, to nebyl drahej vlak, tak jsme si zajeli do Prahy na černé přímo ke Flekům.

Když u nás zahoří a máte zrovna službu, tak je vidět, že se vyznáte, jste hasič?

Jasně, u nás v Hrachovci, cvičil jsem a běhal štafetu 4 x 100 metrů s plným hasičákem a v plné výzbroji. Pořád jsem tam činný. To je dobrý trénink.

Až tu zase bude pojišťovák z FM Global, tak nám ho zase zatknete, když bude fotit bez povolení?

No jasně, pravidla jsou pravidla, a když ho neměl, tak alespoň viděl, že to tu dodržujeme!

A to je pan Kovář, pravidla jsou pravidla a je jedno, že je porušuje zaměstnanec, brigádník, externista nebo paní auditorka. Jaroslav Kovář je člověk, který nedělá rozdíly!

Za rozhovor děkuje

Milena Zachrdlová

OZNÁMENÍ

ZMĚNA TERMÍNU RODINNÉHO DNE

Rodinný den bude pro letošní rok přesunut **na září**. Důvodem je přechod na novou společnost a s tím související časová vytíženost některých zaměstnanců.

